

Regeringens proposition 2010/11:68

Tillämpning i fråga om Demokratiska folkrepubliken Korea av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner

Prop.
2010/11:68

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 3 februari 2011

Fredrik Reinfeldt

Gunilla Carlsson
(Utrikesdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen begär regeringen att riksdagen godkänner beslutet att tillämpa lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner (sanktionslagen) i fråga om Demokratiska folkrepubliken Korea (Nordkorea).

Förenta nationernas säkerhetsråd antog i oktober 2006 respektive juni 2009 resolutionerna 1718 (2006) och 1874 (2009) om sanktioner mot Nordkorea. För att genomföra säkerhetsrådets bindande sanktionsbeslut antog Europeiska unionens råd under 2006–2009 gemensamma ståndpunkter om restriktiva åtgärder mot Nordkorea, vilka i december 2010 ersattes av ett rådsbeslut om restriktiva åtgärder mot Nordkorea (2010/800/GUSP).

Vad rådet beslutat inom ramen för rådsbeslutet 2010/800/GUSP har i allt väsentligt genomförts genom rådsförordningar om restriktiva åtgärder mot Nordkorea. När det gäller vissa bestämmelser i rådsbeslutet om restriktioner angående krigsmateriel och liknande produkter samt åtgärder för att hindra att viss undervisning och utbildning ges till nordkoreanska medborgare ställs det dock krav på ett nationellt genomförande.

Regeringen beslutade därför den 27 januari 2011 om tillämpning i fråga om Nordkorea av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner. Samma dag beslutade regeringen om vissa sanktioner mot Nordkorea. Åtgärderna innebär förbud mot att köpa, importera eller transportera krigsmateriel m.m. från Nordkorea. De innebär även ett förbud mot att leverera, sälja, överföra eller genom Sverige transportera paramilitär utrustning till Nordkorea. Beslutet att tillämpa sanktionslagen ska underställas riksdagen för godkännande.

Innehållsförteckning

Prop. 2010/11:68

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Ärendet och dess beredning	4
3	FN-sanktioner för internationell fred och säkerhet	5
4	Utvecklingen i Nordkorea	5
5	Genomförande av FN-sanktionerna inom EU	7
6	Nationellt genomförande av sanktioner mot Nordkorea och godkännande av regeringens beslut	8
6.1	Skälen för regeringens förslag och bedömning	8
6.2	Sanktioner som inte kräver några svenska författningsåtgärder	9
6.3	Sanktioner som kräver svenska författningsåtgärder	11
6.3.1	Köp, import eller transport av krigsmateriel m.m. från Nordkorea	11
6.3.2	Försäljning m.m. av paramilitär utrustning till Nordkorea	11
6.4	Innebörden av meddelade föreskrifter	12
6.5	Ekonomiska konsekvenser	12
Bilaga 1	Förordning (2011:66) om tillämpning i fråga om Demokratiska folkrepubliken Korea av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner	13
Bilaga 2	Förordning (2011:67) om vissa sanktioner mot Demokratiska folkrepubliken Korea	14
Bilaga 3	Rådets beslut 2010/800/GUSP om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2006/795/GUSP	17
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 3 februari 2011	23

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2010/11:68

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner regeringens förordnande den 27 januari 2011 om tillämpning i fråga om Demokratiska folkrepubliken Korea av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner.

Förenta nationernas (FN) säkerhetsråd beslutade den 14 oktober 2006 respektive den 12 juni 2009 resolutionerna 1718 (2006) och 1874 (2009) om sanktioner mot Demokratiska folkrepubliken Korea (Nordkorea). Europeiska unionens råd (rådet) antog den 20 november 2006 respektive den 27 juli 2009 gemensamma ståndpunkter om restriktiva åtgärder mot Nordkorea (2006/795/GUSP och 2009/573/GUSP). De gemensamma ståndpunkterna har därefter ändrats genom rådsbeslut den 4 augusti 2009 (2009/599/GUSP) och den 22 december 2009 (2009/1002/GUSP). De gemensamma ståndpunkterna och rådsbesluten antogs för att genomföra FN:s säkerhetsråds bindande beslut om sanktioner, och innebär i vissa avseenden även mer ingripande åtgärder än vad FN-resolutionerna kräver. I samband med en översyn av sanktionerna antogs den 22 december 2010 ett rådsbeslut om restriktiva åtgärder mot Nordkorea (2010/800/GUSP) som innebar dels en uppdatering av listorna över personer och enheter som är föremål för reserestriktioner och frysning av tillgångar, dels en anpassning av rättsakten till Lissabonfördraget. Detta rådsbeslut upphävde och ersatte de tidigare gemensamma ståndpunkterna och besluten.

Vad rådet har beslutat inom ramen för rådsbeslutet 2010/800/GUSP faller i allt väsentligt inom den tidigare gemenskapens, numera unionens, behörighet och har genomförts genom rådsförordningar av den 27 mars 2007, den 22 december 2009 respektive den 29 juni 2010 (nr 329/2007/EG, 1283/2009/EU och 567/2010/EU) om restriktiva åtgärder mot Nordkorea (senast ändrade genom kommissionens förordning nr 1251/2010/EU).

När det gäller vissa bestämmelser i rådsbeslutet om restriktioner angående krigsmateriel och liknande produkter samt åtgärder för att förhindra att viss undervisning och utbildning ges till nordkoreanska medborgare ställs det dock krav på ett nationellt genomförande.

Regeringen beslutade därför den 27 januari 2011 om tillämpning i fråga om Nordkorea av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner. Förordnandet, som beslutades genom förordningen (2011:66) om tillämpning i fråga om Demokratiska folkrepubliken Korea av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner, finns i *bilaga 1*. Samma dag utfärdade regeringen förordningen (2011:67) om vissa sanktioner mot Demokratiska folkrepubliken Korea. Förordningen finns i *bilaga 2*. Åtgärderna innebär förbud mot att köpa, importera eller transportera krigsmateriel m.m. från Nordkorea. De innebär även ett förbud mot att leverera, sälja, överföra eller genom Sverige transportera paramilitär utrustning till Nordkorea. Förordnandet att tillämpa lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner ska underställas riksdagen för godkännande.

Förordningen (2011:67) om vissa sanktioner mot Demokratiska folkrepubliken Korea, som innehåller de restriktiva åtgärder som regeringen har beslutat om, har under hand beretts med Inspektionen för strategiska produkter, Transportstyrelsen och Tullverket.

3 FN-sanktioner för internationell fred och säkerhet

Prop. 2010/11:68

Enligt stadgan för Förenta nationerna kan FN:s säkerhetsråd under vissa förhållanden anta resolutioner om olika åtgärder, såsom sanktioner, för att upprätthålla internationell fred och säkerhet. Sådana resolutioner kan innehålla bindande beslut eller rekommendationer. En stat som är medlem i FN är enligt FN:s stadga skyldig att godta och verkställa säkerhetsrådets bindande beslut om sådana sanktioner.

FN:s säkerhetsråd har under åren 2006–2009 i fråga om Nordkorea antagit två resolutioner (S/RES/1718/2006 och S/RES/1874/2009) vilka i allt väsentligt innehåller bindande föreskrifter för medlemsstaterna. Resolutionen 1718 (2006) innebär att vissa internationella sanktioner införs vad gäller viss krigsmateriel samt vissa produkter, teknik och tekniskt bistånd som har samband med Nordkoreas program för kärnvapen, ballistiska missiler och andra massförstörelsevapen. Vidare införs ett förbud rörande export av lyxvaror till Nordkorea. Medlemsstaterna uppmanas också att samarbeta för att säkerställa att sanktionerna efterlevs, bl.a. genom inspektion av laster till och från Nordkorea. Vidare införs frysning av tillgångar m.m. för vissa personer och enheter som är engagerade i eller främjar Nordkoreas program för kärnvapen, ballistiska missiler och andra massförstörelsevapen, och för personer och enheter med koppling till sådana personer. Även reserestriktioner införs mot nämnda personer.

Resolutionen 1874 (2009) innebär en utökning av vapenembargot, inklusive restriktioner avseende tekniskt och finansiellt bistånd med anknytning till krigsmateriel, samt ett förbud mot inköp och import av krigsmateriel från Nordkorea, restriktioner mot tillhandahållande av bunkrings- och andra fartygstjänster, restriktioner avseende finansiella tjänster och överföringar, gåvobistånd och förmånliga lån till Nordkorea och avseende statligt stöd till handel med Nordkorea. Resolutionen innebär även ytterligare krav rörande inspektion av gods som fraktas till och från Nordkorea samt en uppmaning till medlemsstaterna att vara vaksamma och förhindra att viss specialiserad undervisning och utbildning ges till nordkoreanska medborgare.

4 Utvecklingen i Nordkorea

Nordkoreas relationer med det internationella samfundet på det nukleära området har de senaste 20 åren präglats av ömsom samarbetsvilja, ömsom avståndstagande från Nordkoreas sida.

1992 ingick Nordkorea ett säkerhetsavtal med den internationella atomenergiorganisationen (IAEA) varpå inspektioner kunde inledas i Nordkorea. Sedan inspektörerna vägrats tillträde till vissa anläggningar för att utreda misstankar om att Nordkorea lämnat oriktiga uppgifter om sitt nukleära innehav, skärptes motsättningarna mellan Nordkorea och det internationella samfundet, inklusive IAEA. I juni 1994 sade Nordkorea upp sitt medlemskap i IAEA. IAEA anser dock att säkerhetsavtalet fort-

farande har laga kraft, även om Nordkorea lämnat organisationen. Senare under 1994 ingick USA och Nordkorea en överenskommelse som innebär att Nordkorea skulle frysa verksamheten vid sina befintliga grafitreaktorer med tillhörande anläggningar och låta IAEA övervaka denna process, i utbyte mot leveranser av två lättvattenreaktorer och olja. Avtalet var i kraft under åtta år.

I oktober 2002 framkom uppgifter om att Nordkorea i hemlighet bedrev ett program för höganrikning av uran, men detta dementerades av Nordkorea. När IAEA krävde information svarade Nordkorea med att stänga av IAEA:s övervakningsutrustning och utvisa IAEA:s inspektörer, varefter Nordkorea i början av 2003 meddelade sin avsikt att lämna icke-spridningsavtalet (NPT).

Fortsatta ansträngningar att lösa den nukleära krisen på diplomatisk väg inleddes i augusti 2003 inom ramen för de så kallade sexpartssamtalen. I detta forum ingår förutom Nord- och Sydkorea även Kina, som står värd för samtalen, samt USA, Japan och Ryssland. Förhandlingarna ledde fram till ett gemensamt uttalande i september 2005 om målet att på ett verifierbart sätt göra Koreahalvön kärnvapenfri. Nordkorea förband sig att avstå från alla kärnvapen och pågående kärntekniska program samt att återgå till NPT och samarbete med IAEA. I gengäld lämnade de övriga deltagarna i sexpartssamtalen olika säkerhetsgarantier och löften om samarbete. Efter nya motsättningar avbröts emellertid förhandlingarna och samarbetet i den nukleära frågan.

I juli 2006 lät Nordkorea testa en långdistansmissil samt sex medel- och kortdistansrobotar. FN:s säkerhetsråd antog då en icke bindande resolution (S/RES/1695/2006) som fördömde missiltesterna och uppmanade FN:s medlemsstater att söka förhindra all överföring av varor, teknologi och finansiella resurser som kunde bidra till utvecklingen av nordkoreanska massförelsevapen.

I oktober 2006 uppgav Nordkorea att landet för första gången provsprängt en kärnladdning. Åtgärden fördömdes och säkerhetsrådet antog den 14 oktober 2006 enhälligt resolution 1718 enligt kapitel VII artikel 41 i FN-stadgan. Resolutionen, som är bindande för medlemsstaterna, innehåller ett antal sanktionsåtgärder mot Nordkorea.

Nordkorea återgick i december 2006 till sexpartssamtalen i Peking och deltog även i bilaterala möten med USA. Sexpartsförhandlingarna och de bilaterala samtalen resulterade i februari 2007 i en överenskommelse om en tidsplan för redovisning och nedmontering av Nordkoreas nukleära program, i utbyte mot utfästelser om samarbete och bistånd från övriga länder. Överenskommelsen respekterades och samarbetet utvecklades positivt under drygt ett år, med ett flertal genomförda inspektioner av IAEA i Nordkorea, men därefter uppstod motsättningar i synen på hur överenskommelsen skulle genomföras och processen gick återigen i stå.

I april 2009 sköt Nordkorea upp en ballistisk robot, vilket kritiserades hårt av omvärlden och av FN:s säkerhetsråd. Nordkorea hävdade emellertid att landet genomfört en satellituppskjutning. Som en följd av kontroversen kring uppskjutningen lämnade Nordkorea sexpartssamtalen. Kort därefter, i maj 2009, uppgav Nordkorea att landet genomfört en ny kärnvapenprovsprängning. Provsprängningen fördömdes av säkerhetsrådet, som antog resolution 1874 om utvidgade sanktioner mot Nordkorea. EU:s beslut om genomförande av dessa innebär vissa ytterligare utvidg-

ningar av sanktionerna, bl.a. genom att antalet produkter som är förbjudna att exportera till Nordkorea har utökats väsentligt.

En betydande del av sanktionerna rör icke-spridning och förbud mot export och import av varor och teknologier som kan användas i samband med framställning av massförstörelsevapen. Sanktionsregimen omfattar även frysning av ekonomiska tillgångar för individer och enheter med anknytning till Nordkoreas program för massförstörelsevapen, inklusive ett förbud mot att göra tillgångar tillgängliga för dessa, samt ett förbud mot export av vissa s.k. lyxvaror och ett vapenembargo.

De flesta av de införda sanktionerna är tvingande för FN:s medlemsstater. För att genomföra dem i EU har unionens råd, som närmare beskrivs nedan, antagit rådsbeslutet 2010/800/GUSP som i huvudsak följer säkerhetsrådets resolutioner men som på vissa punkter förtydligar eller skärper sanktionerna. Rådsbeslutet bifogas som *bilaga 3*. Enligt artikel 29 i EU-fördraget (tidigare artikel 15 EU) ska medlemsstaterna se till att deras nationella politik överensstämmer med unionens ståndpunkter. Flertalet sanktioner faller dock under EU:s behörighet och genomförs genom EU-förordningar som antas av rådet och blir direkt tillämpliga i medlemsstaterna. Om säkerhetsrådet beslutar att upphäva sanktionerna, måste EU ta ställning till om man genom eget beslut ska upphäva eller ändra sina sanktioner.

5 Genomförande av FN-sanktionerna inom EU

Inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) har rådet således, med stöd av artikel 29 i EU-fördraget, antagit ett rådsbeslut om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea (2010/800/GUSP). Detta rådsbeslut ersatte de tidigare gällande gemensamma ståndpunkterna 2006/795/GUSP och 2009/573/GUSP och rådsbesluten 2009/599/GUSP och 2009/1002/GUSP om restriktiva åtgärder mot Nordkorea. Rådets beslut syftar till att genomföra FN-resolutionerna, men innebär också i vissa avseenden mer ingripande åtgärder än vad FN-resolutionerna kräver. Rådsbeslutet genomförs i sin tur unionsrättsligt genom rådsförordningar (nr 329/2007/EG, 1283/2009/EU och 567/2010/EU; senast ändrade genom kommissionens förordning nr 1251/2010/EU) som antagits med stöd av artiklarna 60 och 301 i det tidigare EG-fördraget respektive artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Delar av genomförandet rör emellertid frågor som faller utanför EU:s behörighet eller som har överlämnats till medlemsstaterna att genomföra nationellt.

De delar i rådets beslut 2010/800/GUSP som ligger under nationell behörighet rör vissa restriktioner kring krigsmateriel m.m. enligt artiklarna 1.1a och 1.3 samt reserestriktioner enligt artikel 4. De övriga delarna gäller vissa begränsningar av nya åtaganden från medlemsstaternas sida om finansiellt bistånd eller förmånliga lån till Nordkorea och av offentligt ekonomiskt stöd till handel med Nordkorea (artikel 2), inspektion av lasttransporter till och från Nordkorea som en åtgärd för att underlätta kontrollen av att sanktionerna följs (artikel 7) samt åtgärder för att förhindra viss utbildning av nordkoreanska medborgare inom vetenskaps-

discipliner som skulle bidra till Nordkoreas spridningskänsliga nukleära verksamhet (artikel 8). Prop. 2010/11:68

Det är nödvändigt att vidta nationella åtgärder för att genomföra sanktionerna mot Nordkorea fullt ut. En närmare redogörelse för vad som redan omfattas av EG- och EU-förordningarna och vilka nationella åtgärder som kan behövas i övrigt för att genomföra sanktionerna lämnas nedan i avsnitt 6.

6 Nationellt genomförande av sanktioner mot Nordkorea och godkännande av regeringens beslut

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner regeringens förordnande den 27 januari 2011 om tillämpning i fråga om Demokratiska folkrepubliken Korea av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner.

Regeringens bedömning: För att åstadkomma ett fullständigt genomförande av vad FN och EU har beslutat om restriktiva åtgärder mot Nordkorea, bör besluten kompletteras med föreskrifter på nationell nivå.

6.1 Skälen för regeringens förslag och bedömning

Regeringen får enligt 3 § första stycket lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner (sanktionslagen) förordna att sanktioner enligt samma lag ska genomföras med anledning av ett beslut som avses i 1 § första stycket samma lag, dvs. ett beslut av FN eller av EU inom ramen för GUSP som syftar till att upprätthålla eller återställa internationell fred och säkerhet. Ett sådant förordnande upphör att gälla om det inte har överlämnats till riksdagen för godkännande inom en månad från det att regeringen meddelade förordnandet, eller om riksdagen inte har godkänt det inom två månader från det att förordnandet överlämnades till riksdagen. Vid beräkning av tiden för riksdagens godkännande ska man bortse från tid då riksdagen gör ett längre uppehåll i kammarens arbete än en månad.

För att genomföra ett förordnande enligt 3 § första stycket sanktionslagen får regeringen enligt 4 § meddela föreskrifter om förbud som syftar till att genomföra sanktioner mot en stat, ett område, en fysisk eller juridisk person, en grupp eller en enhet.

Regeringen har funnit att det krävs nationella åtgärder för att fullt ut genomföra vissa av sanktionerna mot Nordkorea. FN-sanktionerna har gällt i stora delar sedan 2006, med en viss skärpning 2009, och motsvarande sanktioner ska tillämpas inom EU sedan november 2006 respektive juli 2009. Regeringen anser därför att det är angeläget att se till att sanktionerna nu genomförs fullt ut och att det bästa sättet att åstadkomma detta är att sätta sanktionslagen i tillämpning beträffande sanktionerna mot Nordkorea.

Regeringen har samma dag som den beslutat att tillämpa sanktionslagen i fråga om Nordkorea meddelat föreskrifter om inköp, import och transport av krigsmateriel m.m. från Nordkorea samt förbud mot tillhandahållande av paramilitär utrustning till Nordkorea. Regeringen har bedömt att dessa föreskrifter är nödvändiga, och förenliga med unionsrätten, för att fullt ut genomföra sanktionerna mot Nordkorea enligt rådsbeslutet och FN-besluten.

När det gäller åtgärder för att förhindra viss utbildning och undervisning av nordkoreanska medborgare meddelas inga föreskrifter, eftersom regeringen bedömer att detta kan hanteras inom ramen för prövningen av ansökningar om uppehållstillstånd för studier enligt 4 kap. 5 § utlänningsförordningen (2006:97).

6.2 Sanktioner som inte kräver några svenska författningsåtgärder

Merparten av FN- och EU-sanktionerna mot Nordkorea omfattas av förbudsregler i rådets förordning (EG) nr 329/2007 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea (i dess lydelse enligt rådsförordningarna 1283/2009/EU och 567/2010/EU). EU-förordningarna är direkt tillämpliga i Sverige och det behöver därför inte införas några materiella svenska bestämmelser för att genomföra förbudsreglerna i svensk rätt. Detta gäller framför allt förbudet mot att förse Nordkorea med eller från Nordkorea anskaffa viss materiel och teknik enligt särskilda listor som finns bifogade rådsförordningen (EG) nr 329/2007 (artikel 2 och bilaga I och Ia). Detsamma gäller tillhandahållande till och förvärv från Nordkorea av tekniskt bistånd, finansiering eller finansiellt stöd med anknytning till sådana produkter som omfattas av de nämnda förbudslistorna (artikel 3) och förbudet mot att förse Nordkorea med vissa lyxvaror enligt en särskild förteckning i förordningen (artikel 4 och bilaga III). Även delar av vapenembargot mot Nordkorea omfattas av förbuden i rådsförordningen, nämligen förbudet mot att till eller från Nordkorea tillhandahålla eller förvärva tekniskt bistånd, finansiering eller finansiellt stöd med anknytning till materiel och teknik enligt EU:s gemensamma förteckning över militär utrustning (artikel 3).

Frysning av tillgångar för personer, enheter och organ med koppling till Nordkoreas program för kärnvapen, andra massförstörelsevapen och ballistiska missiler, enligt namnlistor som upprättats av FN eller EU, kräver inte heller några särskilda svenska åtgärder, utan gäller automatiskt till följd av att EU-förordningarna är direkt tillämpliga här. Bestämmelsen om frysning av tillgångar och ekonomiska resurser i artikel 6 i förordningen är utformad som en förbudsreglering enligt vilken inga tillgångar eller ekonomiska resurser får ställas till förfogande för eller utnyttjas till gagn för de fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som anges i bilagorna IV och V till förordningen (artikel 6.4). Det är vidare förbjudet att medvetet och avsiktligt delta i verksamhet vars syfte eller verkan är att direkt eller indirekt kringgå frysningsåtgärderna (artikel 6.5).

Enligt artikel 14 i förordningen ska medlemsstaterna fastställa regler om påföljder för överträdelse av förordningen och vidta alla de åtgärder

som krävs för att se till att reglerna tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Dessa krav uppfylls framför allt genom sanktionslagens bestämmelser om straff, åtal, förverkande och tvångsmedel (8–14 §§ sanktionslagen). Enligt sanktionslagens 8 § andra stycket är det straffbart att bryta mot förbud i förhållande till en stat eller ett område utanför Europeiska unionen eller mot förbud i förhållande till fysiska eller juridiska personer, grupper eller enheter i en förordning om ekonomiska sanktioner som har beslutats av EU med stöd av artikel 215 i EUF-fördraget eller av EG enligt de bestämmelser som gällt före Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009. Det föreskrivna straffet är böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, fängelse i högst fyra år. Den som begått gärningen av grov oaktsamhet döms till böter eller fängelse i högst sex månader. I ringa fall ska det inte dömas till ansvar. Överträdelse av de nyss redovisade förbudsreglerna i rådsförordningen (EU) nr 329/2007 rörande materiel, teknik och tjänster samt frysning av tillgångar omfattas sålunda av straffansvaret i 8 § andra stycket sanktionslagen.

Enligt artikel 2 i rådets beslut 2010/800/GUSP, ska medlemsstaterna inte göra nya åtaganden om gåvobistånd, finansiellt bistånd eller förmånliga lån till Nordkorea, med vissa humanitära undantag och utvecklingsundantag, och inte heller lämna offentligt finansiellt stöd till handel med Nordkorea när det finansiella stödet kan bidra till Nordkoreas program eller verksamhet med anknytning till kärnvapen, ballistiska missiler eller andra massförstörelsevapen. Denna bestämmelse kräver inte heller några särskilda författningsåtgärder utan kan hanteras av regeringen på annat sätt.

Förbudet mot försäljning m.m. av krigsmateriel till Nordkorea (artikel 1.1a och 1.2 i rådets beslut 2010/800/GUSP) kan Sverige väsentligen uppfylla genom bestämmelserna om förbud mot export av krigsmateriel utan tillstånd enligt lagen (1992:1300) om krigsmateriel, tillsammans med det ovan nämnda förbudet i rådsförordning (EU) nr 329/2007 rörande tekniskt och finansiellt bistånd med anknytning till viss militär utrustning. När det gäller behovet av regler om paramilitär utrustning, se avsnitt 6.3.2.

Reserestriktionerna, dvs. åtgärder för att förhindra inresa till eller transitering genom Sverige av personer som har förtecknats av FN eller EU i de listor som har bifogats rådets beslut 2010/800/GUSP, kan fullgöras av Sverige genom den viserings- och inresekontroll som normalt sker genom svenska myndigheter. För att underlätta iakttagandet av sådana reserestriktioner finns det inom EU även en överenskommelse om att föra in listade personers namn i det så kallade SIS-systemet (Schengen Information System) inom ramen för Schengensamarbetet. Enligt regeringens bedömning, finns det således för närvarande inget behov av att reglera denna sanktion i några ytterligare nationella svenska föreskrifter.

Artikel 8 i rådets beslut 2010/800/GUSP innebär att medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att vara vaksamma och förhindra att det på deras territorier eller genom deras medborgares försorg ges specialiserad undervisning eller utbildning till nordkoreanska medborgare inom sådana vetenskapsdiscipliner som kan bidra till Nordkoreas spridningskänsliga nukleära verksamhet och utvecklingen av system för kärnvapenbärare. I nationell rätt finns ett allmänt förbud i 10 § lagen

(1992:1300) om krigsmateriel mot att här i landet utan tillstånd bedriva militärt inriktad utbildning av andra än svenska medborgare. Detta förbud torde täcka in delar av den utbildning som avses i artikel 8 i rådsbeslutet. Vidare omfattas viss relevant utbildning av förbudet i artikel 3.1 i rådsförordning (EG) nr 329/2007 (i dess lydelse enligt rådsförordning 1283/2009/EU) mot att till Nordkorea eller för användning i Nordkorea tillhandahålla tekniskt bistånd med anknytning till materiel och teknik som är produkter med dubbla användningsområden eller som annars kan bidra till Nordkoreas program med anknytning till kärnvapen, andra massförstörelsevapen eller ballistiska robotar, enligt bilagor till rådsförordningen, eller med anknytning till tillhandahållande, tillverkning, underhåll eller användning av sådan materiel eller teknik. Regeringen bedömer att restriktionen i rådsbeslutet i fråga om viss utbildning till nordkoreanska medborgare dessutom kan hanteras inom ramen för prövningen av ansökningar om uppehållstillstånd för studier enligt 4 kap. 5 § utlänningsförordningen (2006:97).

6.3 Sanktioner som kräver svenska författningsåtgärder

6.3.1 **Köp, import eller transport av krigsmateriel m.m. från Nordkorea**

Artikel 1.3 i rådets beslut 2010/800/GUSP innebär att inköp, import eller transport från Nordkorea av krigsmateriel, inklusive skjutvapen och ammunition, militärfordon och militär utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar, med vissa undantag, ska förbjudas. Utöver vad som redovisats i avsnitt 6.2 om förbudet i artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 329/2007 mot bl.a. förvärv från Nordkorea av tekniskt bistånd, finansiering eller finansiellt stöd med anknytning till produkter och teknik på EU:s gemensamma militära förteckning, omfattas denna bestämmelse inte av rådsförordningen.

Det finns inte några svenska regler som kan användas för att genomföra detta förbud. För att genomföra denna sanktion krävs därför svenska författningsåtgärder. Regeringen har ansett att detta bör ske genom att sanktionslagen sätts i tillämpning och att föreskrifter meddelas i denna del.

6.3.2 **Försäljning m.m. av paramilitär utrustning till Nordkorea**

Förbudet mot försäljning m.m. av krigsmateriel till Nordkorea avser även paramilitär utrustning (artikel 1.1a i rådets beslut 2010/800/GUSP). Eftersom lagen (1992:1300) om krigsmateriel inte omfattar paramilitär utrustning, krävs det särskilda föreskrifter för att genomföra förbudet i denna del.

Genom förordningen (2011:67) om vissa sanktioner mot Demokratiska folkrepubliken Korea (*bilaga 2*), som regeringen beslutade den 27 januari 2011, är det till att börja med inte tillåtet att från Nordkorea köpa, importera eller transportera krigsmateriel och paramilitär utrustning samt reservdelar till sådan materiel och utrustning. Undantagna från förbudet är fordon, ej avsedda för strid, som har tillverkats av eller utrustats med skottsäkert material och som är avsedda som skydd för EU:s och dess medlemsstaters personal i Nordkorea. Förbudet gäller oavsett om materielen eller utrustningen har sitt ursprung inom Nordkoreas territorium eller inte.

Enligt förordningen är det inte heller tillåtet att direkt eller indirekt leverera, sälja, överföra eller genom Sverige transportera paramilitär utrustning till Nordkorea eller för användning i eller till förmån för Nordkorea. Förbudet gäller oavsett om utrustningen har sitt ursprung inom Sverige eller inte.

Förordningen innehåller också definitioner av vad som utgör krigsmateriel i detta sammanhang, varigenom definitionen av krigsmateriel för tillämpning av lagen (1992:1300) om krigsmateriel görs tillämplig även här, och av vad som avses med paramilitär utrustning.

Slutligen innehåller föreskrifterna bestämmelser om vilka myndigheter som ansvarar för tillsyn över förbuden enligt förordningen samt en bestämmelse om att berörda myndigheter ska samråda med varandra och lämna varandra nödvändiga uppgifter. Berörda myndigheter kommer att ha olika grad av ansvar för de övervakande eller informationssamlade uppgifter som följer av tillsynen. Inspektionen för strategiska produkter och Tullverket har därvidlag en mera central roll, men även Transportstyrelsen kan bidra till att upprätthålla förbuden enligt förordningen i sitt arbete för att kontrollera säkerheten i svenska hamnar och lufthamnar.

6.5 Ekonomiska konsekvenser

De föreskrifter om sanktioner som regeringen meddelat innebär att Inspektionen för strategiska produkter och Tullverket i samverkan med Transportstyrelsen får i uppgift att, var och en inom sitt ansvarsområde, utöva tillsyn över förbuden mot handel med krigsmateriel och paramilitär utrustning. Med hänsyn till att handeln mellan Sverige och Nordkorea är försumbar bedömer regeringen att endast marginella kostnadsökningar kan förväntas uppkomma till följd av tillsynsansvaret och att dessa kan rymmas inom nuvarande anslag.

Förordning (2011:66) om tillämpning i fråga om
Demokratiska folkrepubliken Korea av lagen
(1996:95) om vissa internationella sanktioner

Prop. 2010/11:68
Bilaga 1

Svensk författningssamling

**Förordning
om tillämpning i fråga om Demokratiska
folkrepubliken Korea av lagen (1996:95) om vissa
internationella sanktioner;**

SFS 2011:66

Utkom från trycket
den 1 februari 2011

utfärdad den 27 januari 2011.

Regeringen föreskriver följande.

Genomförande av sanktioner

1 § Lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner ska tillämpas i fråga om Demokratiska folkrepubliken Korea (Nordkorea) i enlighet med rådets beslut 2010/800/GUSP av den 22 december 2010¹ om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2006/795/GUSP.

Denna förordning träder i kraft den 3 februari 2011.

På regeringens vägnar

TOBIAS BILLSTRÖM

Lars Nilsson
(Utrikesdepartementet)

¹ EUT L 341, 23.12.2010, s. 32 (Celex 32010D0800).

Svensk författningssamling

Förordning om vissa sanktioner mot Demokratiska folkrepubliken Korea;

SFS 2011:67

Utkom från trycket
den 1 februari 2011

utfärdad den 27 januari 2011.

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter om förbud och andra åtgärder för att i Sverige genomföra vissa sanktioner mot Demokratiska folkrepubliken Korea (Nordkorea), som har antagits av Europeiska unionens råd genom rådets beslut 2010/800/GUSP av den 22 december 2010 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2006/795/GUSP¹.

Definitioner

2 § Med krigsmateriel avses i denna förordning sådan materiel som är upptagen i bilagan till förordningen (1992:1303) om krigsmateriel.

Med paramilitär utrustning avses sådan utrustning som är upptagen i bilagan till denna förordning.

Förbud mot att köpa, importera eller transportera krigsmateriel m.m.

3 § Det är inte tillåtet att från Nordkorea köpa, importera eller transportera krigsmateriel och paramilitär utrustning samt reservdelar till sådan materiel och utrustning. Förbudet gäller oavsett om materielen eller utrustningen har sitt ursprung inom Nordkoreas territorium eller inte.

Undantagna från förbudet är fordon, ej avsedda för strid, som har tillverkats av eller utrustats med skottsäkert material och som endast är avsedda som skydd för Europeiska unionens och dess medlemsstaters personal i Nordkorea.

Förbud mot att leverera, sälja eller överföra paramilitär utrustning till Nordkorea

4 § Det är inte tillåtet att direkt eller indirekt leverera, sälja, överföra eller genom Sverige transportera paramilitär utrustning till Nordkorea eller för användning i eller till förmån för Nordkorea, oavsett om utrustningen har sitt ursprung inom Sverige eller inte.

¹ EUT L 341, 23.12.2010, s. 32 (Celex 32010D0800).

SFS 2011:67

Gemensamma bestämmelser om transporter

5 § Förbuden enligt 3 och 4 §§ gäller även transport av materiel eller utrustning på fartyg och luftfartyg som är registrerade i Sverige.

Tillsyn m.m.

6 § Inspektionen för strategiska produkter och Tullverket ansvarar var och en inom sitt ansvarsområde för tillsyn över förbuden enligt 3 och 4 §§. Tullverket ansvarar inom sitt ansvarsområde, i samverkan med Transportstyrelsen, för tillsyn över förbudet enligt 5 §.

Myndigheterna ska i sin tillsyn samråda med varandra och lämna varandra de uppgifter som behövs för tillsynen.

Denna förordning träder i kraft den 3 februari 2011.

På regeringens vägnar

TOBIAS BILLSTRÖM

Lars Nilsson
(Utrikesdepartementet)

Förteckning över paramilitär utrustning

Med paramilitär utrustning avses följande utrustning, om den inte samtidigt upptas i bilagan till förordningen (1992:1303) om krigsmateriel:

1. Eldrörsvapen med kaliber < 20 mm.
2. Ammunition speciellt utformad för eldrörsvapen enligt punkten 1.
3. Vapensikten.
4. Bomber och andra explosiva laddningar.
5. Explosiva ämnen.
6. Utrustning till skydd mot konventionella stridsmedel.
7. Övningsmateriel för militär verksamhet.
8. Spanings- och mätutrustningar med militära prestanda för observation i mörker.
9. Utrustning för tillverkning av utrustning enligt punkterna 1–8.
10. Speciell teknologi och mjukvara för utrustning enligt punkterna 1–9.

Rådets beslut 2010/800/GUSP om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2006/795/GUSP

Prop. 2010/11:68
Bilaga 3

(EUT L 341, 23.12.2010, s. 32)

L 341/32

SV

Europeiska unionens officiella tidning

23.12.2010

RÅDETS BESLUT 2010/800/GUSP

av den 22 december 2010

om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2006/795/Gusp

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, och

av följande skäl:

- (1) Den 20 november 2006 antog rådet gemensam ståndpunkt 2006/795/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea (*) (nedan kallad *Nordkorea*) och genomförde därmed Förenade nationernas säkerhetsråds (nedan kallat *säkerhetsrådet*) resolution 1718 (2006).
- (2) Den 27 juli 2009 antog rådet gemensam ståndpunkt 2009/573/Gusp (†) om ändring av gemensam ståndpunkt 2006/795/Gusp och genomförde därmed säkerhetsrådets resolution 1874 (2009).
- (3) Den 22 december 2009 antog rådet beslut 2009/1002/Gusp (‡) om ändring av gemensam ståndpunkt 2006/795/Gusp.
- (4) I enlighet med artikel 7.2 i gemensam ståndpunkt 2006/795/Gusp har rådet gjort en fullständig översyn av förteckningarna, som återfinns i bilagorna II och III till den gemensamma ståndpunkten, över de personer och enheter som omfattades av artiklarna 3.1 b, 3.1 c, 4.1 b och 4.1 c i den gemensamma ståndpunkten. Rådet har kommit till den slutsatsen att de berörda personerna och enheterna bör fortsätta att vara föremål för restriktiva åtgärder.
- (5) Rådet har fastställt ytterligare personer och enheter som bör bli föremål för restriktiva åtgärder.
- (6) Förfarandet för att ändra bilagorna I och II till detta beslut bör inbegripa att de personer och enheter som finns uppförda i förteckningen ska informeras om skälen till att de uppförts så att de ges möjlighet att inge sina synpunkter. Om synpunkter inges, eller om väsentliga nya bevis läggs fram, bör rådet se över sitt beslut i ljuset av dessa synpunkter och informera de berörda personerna eller enheterna om detta.
- (7) Detta beslut står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i

Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, rätten till egendom och rätten till skydd av personuppgifter. Detta beslut bör tillämpas i överensstämmelse med dessa rättigheter och principer.

- (8) Detta beslut står också i full överensstämmelse med medlemsstaternas skyldigheter enligt Förenade nationernas stadga och den rättsligt bindande karaktären i säkerhetsrådets resolutioner.
- (9) Gemensam ståndpunkt 2006/795/Gusp bör upphävas och ersättas med detta beslut.
- (10) Unionens genomförandeåtgärder anges i rådets förordning (EG) nr 329/2007 av den 27 mars 2007 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea (*).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring av följande artiklar och teknik, inklusive programvara, till Nordkorea genom medlemsstaternas medborgares försorg, eller genom, eller från, medlemsstaternas territorium eller med användning av fartyg som för deras flagg eller av deras luftfartyg, är förbjuden, oavsett om ovanstående har sitt ursprung inom medlemsstaternas territorium eller inte:

- a) Vapen och all därtill hörande materiel, däribland skjutvapen och ammunition, militärfordon och militär utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar till ovanstående, med undantag av fordon som inte är stridsfordon och som har tillverkats av eller utrustats med skottsäkert material och endast är avsedda att skydda unionens och dess medlemsstaters personal i Nordkorea.
- b) Artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik som fastställts av säkerhetsrådet eller den kommitté som inrättats i enlighet med punkt 12 i säkerhetsrådets resolution 1718 (2006) (nedan kallad *sanktionskommittén*) enligt punkt 8 a ii i resolution 1718 (2006) och som kan bidra till Nordkoreas program med anknytning till kärnvapen, ballistiska robotar eller andra massförstörelsevapen.

(*) EUT L 322, 22.11.2006, s. 32.

(†) EUT L 197, 29.7.2009, s. 111.

(‡) EUT L 346, 23.12.2009, s. 47.

(§) EUT L 88, 29.3.2007, s. 1.

c) Vissa andra artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik som kan bidra till Nordkoreas program med anknytning till kärnkraft, ballistiska robotar eller andra massförstörelsevapen eller som kan bidra till dess militära verksamhet, vilket ska omfatta alla varor och all teknik med dubbla användningsområden förtecknade i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 428/2009 av den 5 maj 2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden⁽¹⁾. Unionen ska vidta de åtgärder som krävs för att fastställa vilka berörda artiklar som ska omfattas av denna bestämmelse.

2. Det är även förbjudet att

a) tillhandahålla teknisk utbildning, rådgivning, tjänster, bistånd eller förmedlingsverksamhet som avser artiklar och teknik som avses i punkt 1 eller tillhandahållande, tillverkning, underhåll och användning av dessa artiklar, direkt eller indirekt, till personer, enheter eller organ i, eller för användning i, Nordkorea,

b) tillhandahålla finansiering eller ekonomiskt bistånd som rör artiklar och teknik enligt punkt 1, inklusive särskilt gåvobistånd, lån och exportkreditförsäkring för försäljning, leverans, överföring eller export av dessa artiklar och teknik, eller för tillhandahållande av dithörande teknisk utbildning, rådgivning, tjänster, bistånd eller förmedlingsverksamhet, direkt eller indirekt, till personer, enheter eller organ i, eller för användning i, Nordkorea,

c) medvetet eller avsiktligt delta i verksamhet vars mål eller konsekvenser är ett kringgående av det förbud som avses i leden a och b.

3. Upphandling från Nordkorea, genom medlemsstaternas medborgares försorg eller med användning av fartyg som för medlemsstaternas flagg eller av deras luftfartyg, av artiklar eller teknik enligt punkt 1 samt Nordkoreas tillhandahållande till medlemsstaternas medborgare av teknisk utbildning, rådgivning, tjänster, bistånd, finansiering eller finansiellt bistånd som avses i punkt 2 ska också vara förbjudet, oavsett om ovanstående har sitt ursprung inom Nordkoreas territorium eller inte.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska inte göra nya åtaganden om gåvobistånd, finansiellt bistånd eller förmånliga lån till Nordkorea, inbegripet genom sitt deltagande i internationella finansinstitut, utom i humanitära syften och för utvecklingsändamål som direkt gäller civilbefolkningens behov eller främjande av kärvapennnedrustning. Medlemsstaterna ska också visa vaksamhet i syfte att minska nuvarande åtaganden och, i möjligaste mån, få dem att upphöra.

⁽¹⁾ EUT L 134, 29.5.2009, s. 1.

2. Medlemsstaterna ska inte lämna offentligt finansiellt stöd till handel med Nordkorea, inbegripet exportkrediter, garantier eller försäkringar, till sina medborgare eller enheter som ägnar sig åt sådan handel, när detta finansiella stöd kan bidra till Nordkoreas program eller verksamhet med anknytning till kärnvapen, ballistiska robotar eller andra massförstörelsevapen.

Artikel 3

Direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring av lyxvaror till Nordkorea genom medlemsstaternas medborgares försorg, eller genom eller från medlemsstaternas territorium eller med användning av fartyg som för medlemsstaternas flagg eller av deras luftfartyg, är förbjuden, oavsett om ovanstående har sitt ursprung inom medlemsstaternas territorium eller inte.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra inresa till eller transitering genom sitt territorium av

a) de personer som av sanktionskommittén eller av säkerhetsrådet har angetts vara ansvariga, inbegripet genom stöd eller främjande, för Nordkoreas politik när det gäller de nordkoreanska programmen med anknytning till kärnvapen, ballistiska robotar eller andra massförstörelsevapen, samt av deras familjemedlemmar, enligt förteckningen i bilaga I,

b) personer som inte omfattas av bilaga I och som är ansvariga, inbegripet genom stöd eller främjande, för Nordkoreas program med anknytning till kärnvapen, ballistiska robotar eller andra massförstörelsevapen, enligt förteckningen i bilaga II,

c) personer som inte omfattas av bilaga I eller bilaga II och som tillhandahåller finansiella tjänster eller överföring till, genom eller från medlemsstaternas territorium, eller med medverkan av medlemsstaternas medborgare eller enheter som inrättats enligt deras lagar, eller personer eller finansinstitut på deras territorier, av finansiella eller andra tillgångar eller resurser som kan bidra till Nordkoreas program med anknytning till kärnvapen, ballistiska robotar och andra massförstörelsevapen, enligt förteckningen i bilaga III.

2. Punkt 1 a ska inte gälla om sanktionskommittén i enskilda fall fastställer att en sådan resa är motiverad av humanitära skäl, inbegripet religiösa skyldigheter, eller om sanktionskommittén drar slutsatsen att ett undantag på annat sätt skulle främja målen i säkerhetsrådets resolutioner 1718 (2006) eller 1874 (2009).

3. Punkt 1 ska inte innebära att en medlemsstat är skyldig att vägra sina egna medborgare inresa till det egna territoriet.

4. Punkt 1 ska inte påverka de fall då en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt, dvs.

- a) som värdland i en internationell mellanstatlig organisation,
- b) som värdland för en internationell konferens sammankallad av eller under överinseende av Förenta nationerna,
- c) enligt en multilateral överenskommelse som ger privilegier och immunitet,
- d) enligt 1929 års konkordat (Lateranfödraget) som ingåtts av Heliga stolen (Vatikanstaten) och Italien.

5. Punkt 4 ska anses gälla också i fall då en medlemsstat är värd för Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE).

6. Rådet ska vederbörligen informeras om alla fall då en medlemsstat beviljar undantag enligt punkt 4 eller 5.

7. Medlemsstaterna får bevilja undantag från de åtgärder som föreskrivs i punkterna 1 b och 1 c när en resa är motiverad av trängande humanitära skäl, eller för deltagande i mellanstatliga möten, bland annat sådana som stöds av unionen eller där värdlandet är en medlemsstat som innehar ordförandeskapet för OSSE, vid vilka det förs en politisk dialog som direkt främjar demokratin, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen i Nordkorea.

8. En medlemsstat som vill bevilja sådana undantag som avses i punkt 7 ska skriftligen anmäla detta till rådet. Undantaget ska anses beviljat såvida inte en eller flera av rådets medlemmar gör en skriftlig invändning inom två arbetsdagar efter det att de mottagit anmälan om det föreslagna undantaget. Om en eller flera av rådets medlemmar gör en invändning får rådet med kvalificerad majoritet besluta att bevilja det föreslagna undantaget.

9. När en medlemsstat i enlighet med punkterna 4, 5 och 7 tillåter inresa till eller transitering genom sitt territorium av personer som förtecknas i bilagorna I, II eller III ska tillståndet endast gälla det ändamål för vilket det ges och de personer som berörs av detta.

Artikel 5

1. Alla penningmedel och ekonomiska resurser ska frysas som direkt eller indirekt tillhör, ägs, innehas eller kontrolleras av

a) personer eller enheter som av sanktionskommittén eller säkerhetsrådet har angetts vara engagerade i eller ge stöd, bl.a. genom olagliga medel, till Nordkoreas program med anknytning till kärnvapen, ballistiska robotar eller andra massförorelsevapen, enligt förteckningen i bilaga I,

b) personer och enheter som inte omfattas av bilaga I och som är ansvariga för Nordkoreas program med anknytning till kärnvapen, ballistiska robotar eller andra massförorelsevapen, eller personer eller enheter som agerar på deras vägnar eller på deras uppdrag, eller enheter som ägs eller kontrolleras av dem, enligt förteckningen i bilaga II,

c) personer och enheter som inte omfattas av bilaga I eller bilaga II och som tillhandahåller finansiella tjänster eller överföring till, genom eller från medlemsstaternas territorium, eller med medverkan av medlemsstaternas medborgare eller enheter som inrättats enligt deras lagar, eller personer eller finansinstitut på deras territorium, av finansiella eller andra tillgångar eller resurser som kan bidra till Nordkoreas program med anknytning till kärnvapen, ballistiska robotar och andra massförorelsevapen, eller personer eller enheter som agerar på deras vägnar eller på deras uppdrag, eller enheter som ägs eller kontrolleras av dem, enligt förteckningen i bilaga III.

2. Inga penningmedel eller ekonomiska resurser får direkt eller indirekt göras tillgängliga för, eller utnyttjas till gagn för, de personer och enheter som avses i punkt 1.

3. Undantag får göras för penningmedel och ekonomiska resurser som

a) är nödvändiga för att tillgodose grundläggande behov, inklusive betalning av livsmedel, hyra, amorteringar och räntor på bostadskrediter, mediciner och läkarevård, skatter, försäkringspremier och avgifter för allmännyttiga tjänster,

b) är avsedda endast för betalning av rimliga arvoden och ersättning för utgifter i samband med tillhandahållande av juridiska tjänster, eller

c) är avsedda endast för betalning av avgifter eller serviceavgifter, i enlighet med nationell lag, för rutinmässig hantering eller förvaltning av frysta penningmedel och ekonomiska resurser,

efter det att den berörda medlemsstaten har anmält till sanktionskommittén att den, för de personer och enheter som förtecknas i bilaga I, avser att i förekommande fall bevilja tillgång till sådana penningmedel och tillgångar och ekonomiska resurser och sanktionskommittén inte har fattat ett negativt beslut inom fem arbetsdagar efter en sådan anmälan.

4. Undantag får även göras för penningmedel och ekonomiska resurser som

a) är nödvändiga för att täcka extraordinära utgifter, efter det att den berörda medlemsstaten – för de personer och enheter som förtecknas i bilaga I – har anmält ett sådant beslut till sanktionskommittén och det har godkänts av denna, eller

b) är föremål för kvarstad i enlighet med ett rättsligt eller administrativt beslut eller en skiljedom, i vilket fall penningmedlen och de ekonomiska resurserna får användas för att tillgodose ett sådant kvarstadsbeslut eller en sådan dom, förutsatt att kvarstadsbeslutet eller domen meddelats före dagen då den person eller enhet som avses i punkt 1 angavs av sanktionskommittén, säkerhetsrådet eller rådet och inte är till gagn för en person eller enhet som avses i punkt 1, efter det att den berörda medlemsstaten har gjort en anmälan till sanktionskommittén för personer eller enheter som förtecknas i bilaga I.

5. Punkt 2 skall inte tillämpas på kreditering av frysta konton med

a) ränta eller andra intäkter på dessa konton, eller

b) betalningar i samband med avtal, överenskommelser eller förpliktelser som ingåtts eller uppkommit före den 14 oktober 2006,

under förutsättning att sådan ränta och sådana andra intäkter och betalningar fortfarande omfattas av punkt 1.

Artikel 6

1. För att förhindra tillhandahållande av finansiella tjänster eller överföring till, genom eller från medlemsstaternas territorium eller till eller genom försorg av medlemsstaternas medborgare eller enheter som inrättats enligt deras lagar, eller personer eller finansinstitut inom deras jurisdiktion, av finansiella eller andra tillgångar eller resurser som kan bidra till Nordkoreas program eller verksamhet med anknytning till kärnvapen, ballistiska robotar och andra massförstörelsevapen ska medlemsstaterna stärka övervakningen över finansiella institutioners verksamhet inom deras jurisdiktion i deras kontakter med

a) banker med hemvist i Nordkorea,

b) filialer och dotterbolag inom medlemsstaternas jurisdiktion till banker med hemvist i Nordkorea, enligt förteckningen i bilaga IV,

c) filialer och dotterbolag utanför medlemsstaternas jurisdiktion till banker med hemvist i Nordkorea, enligt förteckningen i bilaga V, och

d) finansiella enheter som varken har sin hemvist i Nordkorea eller inom medlemsstaternas jurisdiktion men som kontrolleras av personer och enheter med hemvist i Nordkorea, enligt förteckningen i bilaga V, i syfte att undvika sådan verksamhet som bidrar till Nordkoreas program eller verksamhet med anknytning till kärnvapen, ballistiska robotar och andra massförstörelsevapen.

2. I ovannämnda syfte ska finansinstitut vara skyldiga att i sina kontakter med banker och finansiella enheter enligt punkt 1 att

a) utöva fortlöpande kontroll över kontorörelser, inklusive genom sina system för kundkontroll och i enlighet med sina förpliktelser i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism,

b) kräva att alla informationsfält på betalningsanvisningen för uppgifter om betalande och mottagande part i transaktionen fylls i och, om så inte sker, vägra utföra transaktionen,

c) bevara alla registreringar av transaktioner i fem år och på begäran ställa dem till de nationella myndigheternas förfogande,

d) om de misstänker eller har rimliga skäl att anta att medel har anknytning till Nordkoreas program eller verksamhet med koppling till kärnvapen, ballistiska robotar eller andra massförstörelsevapen utan dröjsmål rapportera misstankarna till finansunderrättelseenheten eller annan behörig myndighet som har utsetts av den berörda medlemsstaten. Finansunderrättelseenheten eller annan behörig myndighet ska direkt eller indirekt ha löpande tillgång till de finansiella, administrativa och rättsliga uppgifter som den behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter korrekt, inbegripet analysering av rapporter om misstänkta transaktioner.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna ska i samstämmighet med sina nationella myndigheter och nationell lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt inspektera alla lasttransporter till och från Nordkorea inom sitt territorium, inbegripet kusthamnar och flygplatser, om de har information som ger rimliga skäl att anta att lasten innehåller artiklar som det enligt detta beslut är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera.

2. Medlemsstaterna ska, med flaggstatens samtycke, inspektera fartyg på det fria havet om de har information som ger rimliga skäl att anta att lasten innehåller artiklar som det enligt detta beslut är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera.

3. Medlemsstaterna ska, i enlighet med sin nationella lagstiftning, samarbeta med inspektioner i enlighet med punkterna 1 och 2.

4. För luftfartyg och fartyg som transporterar varor till eller från Nordkorea ska det krävas ytterligare information före ankomst eller avresa i fråga om alla varor som förs in eller ut ur en medlemsstat.

5. När en inspektion som avses i punkterna 1 och 2 genomförs ska medlemsstaterna beslagta och förstöra artiklar som det enligt detta beslut, i överensstämmelse med punkt 14 i säkerhetsrådets resolution 1874 (2009), är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera.

6. Tillhandahållande genom medlemsstaternas medborgares försorg eller från medlemsstaternas territorium av bunkrings- eller skeppsfullerings tjänster, eller andra fartygstjänster, avsedda för nordkoreanska fartyg ska vara förbjudet om medlemsstaterna har information som ger rimliga skäl att anta att fartygen transporterar artiklar som det enligt detta beslut är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera, om inte tillhandahållandet av sådana tjänster är nödvändigt av humanitära skäl eller tills lasten har inspekterats och beslagtogs och förstörts, i enlighet med punkterna 1, 2 och 4.

Artikel 8

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att vara vaktsamma och förhindra att det på deras territorier eller genom deras medborgares försorg ges specialiserad undervisning eller utbildning till nordkoreanska medborgare inom sådana vetenskapsdiscipliner som kan bidra till Nordkoreas spridningskänsliga nukleära verksamhet och utvecklingen av system för kärnvapenbärare.

Artikel 9

1. Rådet ska anta ändringar i bilaga I på grundval av vad säkerhetsrådet eller sanktionskommittén fastställer.

2. Rådet ska, genom enhälligt beslut på förslag av medlemsstater eller unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, upprätta förteckningarna i bilagorna II och III och anta ändringar av dessa.

Artikel 10

1. Om säkerhetsrådet eller sanktionskommittén för upp en person eller enhet i förteckningen ska rådet föra upp denna person eller enhet i bilaga I.

2. Om rådet beslutar att en person eller enhet ska omfattas av de åtgärder som avses i artiklarna 4.1 b, 4.1 c, 5.1 b och 5.1 c ska rådet ändra bilaga II i enlighet med detta.

3. Rådet ska meddela sitt beslut till den person eller enhet som avses i punkterna 1 och 2, inklusive skälen till uppförandet i förteckningen, antingen direkt, om adressen är känd, eller genom att ett meddelande offentliggörs, så att denna person eller enhet ges tillfälle att inge synpunkter.

4. Om synpunkter inges, eller om väsentliga nya bevis läggs fram, ska rådet se över sitt beslut och informera den berörda personen eller enheten om detta.

Artikel 11

1. I bilagorna I och II ska man ange de skäl som säkerhetsrådet eller sanktionskommittén med avseende på bilaga I har lämnat till att de förtecknade personerna eller enheterna har uppförts i en förteckning.

2. I bilagorna I och II ska man också, där de finns tillgängliga, ange de uppgifter som säkerhetsrådet eller sanktionskommittén har lämnat med avseende på bilaga I och som behövs för att identifiera de berörda personerna eller enheterna. När det gäller personer kan sådana uppgifter inbegripa namn (inklusive alias), födelsedatum och födelseort, medborgarskap, passnummer och identitetskortnummer, kön, adress (om den är känd) samt verksamhet eller yrke. När det gäller enheter kan sådana uppgifter inbegripa namn, plats och datum för registrering samt registreringsnummer och driftsställe. I bilaga I ska även datum för uppförandet i förteckningen genom säkerhetsrådet eller sanktionskommittén anges.

Artikel 12

1. Detta beslut ska ses över, och vid behov ändras, särskilt när det gäller de kategorier av personer, enheter eller artiklar eller ytterligare personer, enheter eller artiklar som ska omfattas av de restriktiva åtgärderna eller med beaktande av relevanta resolutioner från säkerhetsrådet.

2. De åtgärder som avses i artikel 6 ska ses över inom sex månader från antagandet av detta beslut.

3. De åtgärder som avses i artiklarna 4.1 b, 4.1 c, 5.1 b och 5.1 c ska ses över med regelbundna mellanrum och minst var tolfte månad. De ska upphöra att gälla för de berörda personerna och enheterna om rådet, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 9.2, fastställer att förutsättningarna för tillämpningen av dem inte längre föreligger.

Artikel 13

Gemensam ståndpunkt 2006/795/Gusp ska upphöra att gälla.

Artikel 14

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 2010.

På rådets vägnar
S. VANACKERE
Ordförande

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 3 februari 2011

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Björklund, Ask, Olofsson, Larsson, Carlgren, Hägglund, Carlsson, Borg, Sabuni, Billström, Adelson Liljeroth, Tolgfors, Björling, Ohlsson, Norman, Attefall, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Ullenhag, Hatt

Föredragande: statsrådet Carlsson

Regeringen beslutar proposition Tillämpning i fråga om Demokratiska folkrepubliken Korea av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner

